

Δείτε τι κατάφερε ο Σαρκοζί (και ο Ομπάμα)

Το βράδυ των εκλογών της 4ης Οκτωβρίου, όταν έγινε φανερό το αποτέλεσμα της βαριάς ήττας, έδωσα ένα μήνυμα στους Νεοδημοκράτες: - Ψηλά το κεφάλι!

Η Νέα Δημοκρατία είναι σήμερα τραυματισμένη. Από την ήττα μας. Από τα λάθη και τις αδυναμίες που οδήγησαν στην ήττα. Από το γεγονός ότι επί πολλά χρόνια δεν λειτουργούσαν παραγωγικά τα όργανα του κόμματος.

Σήμερα η Κεντροδεξιά είναι σε άνοδο σε όλο τον κόσμο. Οι λαοί στρέφονται στις θέσεις και τις ιδέες μας. Η Κεντροαριστερά βρίσκεται σε παρακμή. Οι λαοί την εγκαταλείπουν.

Στην Ελλάδα τα πράγματα έγιναν ακριβώς αντίστροφα. Η Ελλάδα είναι εξαίρεση. Στο χέρι μας είναι, η εξαίρεση αυτή να αποδειχθεί μια σύντομη «παρένθεση»...

Ίσως, η ιστορία μάς τιμώρησε γιατί δώσαμε κάποιες στιγμές την εντύπωση ότι εγκαταλείψουμε τις απόψεις μας, ότι προσπαθούμε να κρύψουμε την ιδεολογία μας, ότι κάπου ντρεπόμαστε γι' αυτά που θα ήπρεπε να μας κάνουν

**ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΣΑΜΑΡΑ,
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΚΑΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ Ν.Δ.,**

Κέρδισε γιατί έπεισε την κοινωνία, όχι γιατί «ξεγέλασε» τους αναποφάσιστους.

■ Αυτό ακριβώς έκανε και ο Ανδρέας Παπανδρέου τη δεκαετία του '70. Δεν έδειχνε «μετρισιπάθεια» για να προσελκύ-

της βρετανικής Κεντροδεξιάς στη Βρετανία. Τα ίδια έκανε ο Ρέιγκαν στις ΗΠΑ και η Μέρκελ στη Γερμανία...

■ Πολύ πρόσφατα, αυτό ακριβώς έκανε και ο Σαρκοζί στη Γαλλία. Έδειξε αποφασιστικό-

Κεντροαριστεράς και στον χώρο της Κεντροδεξιάς, οι ηγέτες που αφήνουν αποτύπωμα στην Ιστορία κάνουν ακριβώς αυτό: Εκσυγχρονίζουν το οπλοστάσιο των ιδεών τους, ενώνουν την παράταξή τους, μετατρέπουν τις ιδέες τους σε πολιτική κι ύστερα κάνουν διεύρυνση και κερδίζουν την κοινωνία με το μέρος τους. Δεν κυνηγούν μονοσήμαντα τους «ταλαντευόμενους» ψηφοφόρους, θεωρώντας «δεδομένους» τους παραδοσιακούς ψηφοφόρους τους. Γιατί κάποια στιγμή οι «δεδομένοι» γίνονται «φευγάτοι»...

Στις εκλογές του 2009, μας εγκατέλειψε ένα εκατομμύριο ψηφοφόρων σε σχέση με το 2004. Οι μισοί απ' αυτούς δεν πήγαν κάπου αλλού, πήγαν σπίτι τους κι έκαναν αποχή. Δεν άλλαξαν αντιλήψεις. Αιτιάς μας διεμήνυσαν ότι δεν εκπροσωπούμε τις αντιλήψεις της παράταξής μας.

Οι ηγέτες που αφήνουν αποτύπωμα στην Ιστορία κάνουν ακριβώς αυτό: Εκσυγχρονίζουν το οπλοστάσιο των ιδεών τους, ενώνουν την παράταξή τους, μετατρέπουν τις ιδέες τους σε πολιτική κι ύστερα κάνουν διεύρυνση και κερδίζουν την κοινωνία με το μέρος τους. Δεν κυνηγούν μονοσήμαντα τους «ταλαντευόμενους» ψηφοφόρους, θεωρώντας «δεδομένους» τους παραδοσιακούς ψηφοφόρους τους. Γιατί κάποια στιγμή οι «δεδομένοι» γίνονται «φευγάτοι»...

οις. Και με δημοκρατικές λειτουργίες στο εσωτερικό μας.

Αν το κάνουμε, πολύ σύντομα θα επουλωθούν οι εσωτερικές μας πληγές, θα ανέβει

στε γι' αυτό που είμαστε).

Καιρός να εκφράσουμε τον μέσο ψηφοφόρο μας και να εκπροσωπήσουμε τη μεσαία τάξη. Δηλαδή να δείξουμε το

υπερήφανος.

Ότι είμαστε δέσμοι των μετακινούμενων «οριακών ψηφοφόρων», όχι εκφραστές της αγωνίας, των προσδοκιών και της δύναμης της δικής μας παράταξης.

Αν πρόκειται να ανασυγκροτηθούμε ως παράταξη και να δώσουμε μήνυμα δυναμικής επιστροφής στο προσκήνιο και άμεσης διεκδίκησης της εξουσίας, οφείλουμε να πούμε καθαρά στα μέλη μας ότι αυτό το σφάλμα το είδαμε, το καταλάβαμε και το διορθώνουμε: Είμαστε υπερήφανοι γ' αυτό που είμαστε, γ' αυτά που πιστεύουμε για όσα εκφράζουμε κι εκπροσωπούμε!

Αυτό ακριβώς κάνουν όλοι οι ηγέτες -της Κεντροαριστεράς και της Κεντροδεξιάς- που εκφράζουν την εποχή τους και κερδίζουν την κοινωνία με το μέρος τους.

Δεν κρύβουν τις απόψεις τους, τις διακηρύσσουν.

Δεν κρύβουν την ιδεολογία τους, την κάνουν σημαία και τη σκάνουν ψηλά.

Δεν κυνηγούν τους οριακούς ψηφοφόρους, κερδίζουν την ψυχή της κοινωνίας.

σει τους «κεντρώους», εξέφρασε τον ριζοσπαστισμό της εποχής τους, χαρακτηρίστηκε (τότε από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή) «Αριστερά της Αριστεράς», εδραίωσε την παρουσία του στα αριστερά του πολιτικού φάσματος κι ύστερα τράβηξε και τους κεντρώους που έσπευσαν σ' αυτόν όχι γιατί τον έβρισκαν «μετριοπαθή», αλλά γιατί είχε αναδειχθεί ως ο μοναδικός πόλος συσπείρωσης για να πτιπθεί η Νέα Δημοκρατία.

■ Τα ίδια ακριβώς έκανε ο Μιτεράν στον χώρο της γαλλικής Κεντροαριστεράς στη Γαλλία, αλλά και η Θάτσερ στον χώρο της

τπτα και πυγμή στην αποκατάσταση της τάξης μέσα στη χώρα του ως υπουργός Εσωτερικών. Έκανε «άνοιγμα» στα δεξιά του για να συμπίσει την Ακροδεξιά, κέρδισε τις εκλογές και στη συνέχεια έκανε άνοιγμα στο Κέντρο για να κυβερνήσει.

Όσοι τον υποτίμησαν προηγουμένως, προσχώρησαν σ' αυτόν, διευρύνοντας τη βάση του κόμματός του, την απήχηση των ιδεών του, την αποδοχή της πολιτικής του στην κοινωνία.

Παλαιότερα και πιο πρόσφατα, στο εξωτερικό και στην Ελλάδα, στον χώρο της

Αυτοί είναι περισσότεροι απ' όσους έφυγαν και προς τα δεξιά μας και προς τα αριστερά μας!

Αυτούς πρέπει να κερδίσουμε κατά προτεραιότητα.

Γιατί αυτοί είναι η μεγάλη κρίσιμη μάζα που μας χρειάζεται για να ξαναγίνουμε κόμμα άμεσης διεκδίκησης της εξουσίας.

Και γιατί όλοι αυτοί (μισό εκατομμύριο ψηφοφόροι, γύρω στο 7% του εκλογικού σώματος) είναι δίπλα μας.

Να βγούμε και να τους διεκδικήσουμε άμεσα και με καθαρό πρόσωπο. Με σύγχρονο λόγο. Με σύγχρονες προτά-

κατακόρυφα το πεσμένο πθικό των μελών μας και θα προσελκυσθούν και πολύ περισσότεροι, που πήγαν προσωρινά σε άλλα κόμματα και σύντομα θα απογοητευθούν.

Οι ιδέες και η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας εκφράζουν τουλάχιστον τη μισή Ελλάδα. Κι έχουν μεγάλη απήχηση και στην υπόλοιπη μισή.

Η πολιτική του «μεσαίου χώρου» παρεξηγήθηκε. Κι άθελά μας, μετατράπηκε από ένα σωστό πρόταγμα ευελιξίας (να κερδίσουμε κι άλλους) σε μίαν απίστευτη «εμμονή ενοχής» (να ντρεπόμα-

πρόσωπό μας, να βρούμε την ταυτότητά μας, να κερδίσουμε την κοινωνία.

Αν το κάνουμε, θα μετατρέψουμε τη βαριά ήττα μας σε ευκαιρία άμεσης ανασυγκρότησης και σε εφελτίριο αντεπίθεσης.

Και τη νίκη των αντιπάλων μας σε σύντομα «παρένθεση».

Οι διεθνείς περιστάσεις μάς ευνοούν. Οι ιδέες μας κερδίζουν έδαφος παντού. Δεν μπορούμε εμείς να τις αποβάλλουμε, να τις υποβιβάζουμε, ούτε να ντρεπόμαστε γι' αυτές.

Ψηλά, λοιπόν, το κεφάλι, ψηλά τις σημαίες και μπροστά!

Δεν είναι δέσμοι παλαιών στερεοτύπων, τα σπάνε και προχωρούν μπροστά.

Δεν ζητούν από την παράταξή τους να σκύβει το κεφάλι για να έλθουν κι άλλοι απ' έξω. Καθιστούν τις ιδέες τους μαγνήτη για την κοινωνία, αντικείμενο υπερηφάνειας για την παράταξή τους και δύναμη προσέλκυσης νέων οπαδών. ■ Αυτό ακριβώς έκανε ο Μπαράκ Ομπάμα στις ΗΠΑ μόλις πέρυσι. Του έλεγαν να είναι «λιγότερο ριζοσπαστικός», για να μη διώξει τους «ενδιάμεσους» ψηφοφόρους. Αυτός δεν υπέκυψε. Κέρδισε τόσο τις προκριματικές εκλογές του Δημοκρατικού Κόμματος όσο και τις εθνικές προεδρικές εκλογές.